

Klid. Det forholder sig rigtigt; jeg har overfjet, at Klid var undtagen. Derimod har den ærede Minister foreslaaet Told paa Byg, saa at jeg kunde have fremdraget noget andet af Betydning i samme Retning. Smidlertid tror jeg, at vi godt kunne afholde os fra længere Diskussion nu om dette Spørgsmaal; thi Sagen er, at Danmark fra at være et kornudførende Land er gaaet over til at være et kornindførende Land, og som Følge deraf ville de Landboere, der leve og bo i de mindre stærkt kornproducerende Egne, f. Eks. Syderne, altid se med stor Betænelighed paa enhver Kornetold, idet de paa Grund af deres store Kreaturhold bruge mere Korn, hvortil ogsaa maa regnes Foderstoffer, end de selv producere. Det er derfor rigtigt, at man ser med Mistænksomhed paa enhver Forøgelse af Tolden. — Af, hvad den ærede Krigsminister udtalte om Ridningen paa Jhn, fremgaar det, at han er ikke ganske enig med mig om Betydningen af denne Ridning i militær Henseende. Det kan være, at den ærede Minister har fuldstændig Ret; jeg skal ikke strides med ham om, at det kan have sin store militære Betydning, at enkelte Officerer kunne tilbagelægge lange Veststrækninger paa deres Heste. Smidlertid er jeg tilfreds med at have bragt Sagen frem netop paa Grund af den ærede Ministers Udtalelse om, at han vil drage Omsorg for, at der ikke her i Landet skal foregaa noget lignende, som der er foregaaet i Udlandet. Det er mig tilstrækkelig beroligende. — Den ærede Indreminister mente, at jeg paa forskellige Punkter havde taget fejl. Deri tror jeg ikke, han havde Ret. Jeg veed meget godt, at da vi i Fjor forhandlede om Aarhus—Kallundborg Ruten, vidste vi nok, for det første at vi ikke kunde faa særlig gode Skibe til at beførge Ruten, og ligeledes, at der ikke øjeblikkelig kunde ventes Toggangsforandring i Sjælland, men den ærede Minister ved vistnok ogsaa, at vi, som interesserede os for denne Rute, betragtede, hvad der blev vedtaget i Fjor, kun som en Begyndelse, og naar Ruten viste sig nyttig og indbringende, som den ærede Minister har erklæret, at den er efter Oplysninger, der ere komne til ham, maatte vi søge at komme til Forbedring af den ud over Kallundborg til den ene Side og ud over Aarhus til den anden Side. Jeg skal sige, at jeg tror, at den ærede Minister tager fejl, naar han siger, at det vil koste mange hundrede Tusinde Kroner at forbedre Toggangen i Sjælland. Vi fordrer ikke Stog, det vide vi godt, at kun Sjællænderne saa, det

kunne vi Syder styde en hvid Bind efter, men det er kun lidt, der fordres for at faa det bedre. Jeg skal sige, at Toggangen til Aarhus er tilfredsstillende, men det er navnlig Toggangen nord og vest paa fra Aarhus, der er uheldig. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der gaar et Tog fra Aarhus Kl. 4.36, altsaa saa tidlig, at Passagererne fra Kallundborg i Reglen ikke kunne naa at komme med det. Det er et blandet Tog, der standser i Randers. Hvad der behøves, er kun, at dette Tog afgaar noget senere, og maaske at det kører lidt hurtigere, samt at det i Stedet for at stoppe i Randers føres igennem til Frederikshavn. Jeg tror, at det er muligt — jeg kan ikke i Øjeblikket sige det bestemt — at dette vil kunne medføre, at andre Tog paa den Strækning kunne bortfalde, men i alt Fald lader det sig gøre uden meget store Opre at skaffe os lige saa god Forbindelse ved Rejser fra Kjøbenhavn til det nordlige og vestlige Sjælland, som vi nu have ved Rejser derfra til Kjøbenhavn. Den ærede Minister bestyldte mig ogsaa med Urette for, at jeg ikke skulde vide Bested med, hvorledes det hænger sammen med Chicago-Udstillingen. Det fremgaar af, hvad den ærede Minister selv siger, at det er en Ting, som er godt kendt, at hvad der forelaa for os i Fjor, var en Bevilling til Industriforeningen i Kjøbenhavn for at ordne Udstillingen derovre og en Erklæring fra danske Kunstnere om, at de ikke vilde deltage. At der var en Slags Forpligtelse for Industriforeningen til at tage Kunstnerne med, om de skulde ombestemme sig, kunde ikke forandre vor Stilling til denne Bevilling. Nej, jeg har meget godt vidst, hvad der foregik den Gang, jeg glemmer ikke saaledes fra det ene Aar til det andet. — Om Husdyrloven skal jeg ikke stride med den ærede Minister, da vi ere enige. Den ærede Minister vil ikke gerne være enig med mig, men jeg tror, at han er det; thi hvad jeg talte om, var Udtrykket Revision af Husdyrloven. Den højtærede Minister mener, at det kun var en Revision af en enkelt Paragraf i den. Naaja, Herre Gud, det behøve vi jo ikke at strides om; naar en enkelt Paragraf revideres, saa revidere vi jo Loven, og det lader jo til, at den højtærede Minister er enig med mig om, at denne § 9 i Husdyrloven trænger til en Ændring, og jeg haaber, at vi skulle kunne komme til det inden denne Samlings Slutning. — Endnu vil jeg gerne bede den højtærede Minister om en Oplysning angaaende Kvægshygen her paa Sjælland. De Oplysninger, som ellers den højtærede Minister gav, vare jo fuldt ud